

ת"פ 54274/10/15 - מדינת ישראל נגד עבדאללה אבו סביתאן

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 54274-10-15

לפני כבוד השופט רפי כרמל

מדינת ישראל

המאשימה

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

עבדאללה אבו סביתאן
ע"י ב"כ עו"ד לאה צמל

הנאשם

פסק דין

1. הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר, בעבירה של הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 275א' לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), ובעבירה של התפרעות לפי סעיף 152 לחוק. שעה שהנאשם הודה בכתב האישום שהוגש שבגדר הסדר הטיעון, כתב האישום המתוקן טרם הוגש לבית המשפט, אך תיקונו סוכם והוסכם בין הצדדים ופרטיו צוינו בגדר הפרוטוקול בדיון במהלכו באה הודאת הנאשם בעבירות בהן הודה. בהמשך הוגש כתב האישום המתוקן ונשמעו טיעונים לעונש. על כן פסק דין זה כולל הכרעת דין וגזר דין.
2. המעשים בהם הודה הנאשם הנם כדלקמן: ביום 14/10/15, בשעות הצהריים, התקיימה התפרעות בעזריה בה השתתפו כמה עשרות צעירים שיידו אבנים לעבר שני ג'יפים של מג"ב שנסעו במקום. הנאשם השתתף בהתפרעות ויידה מספר אבנים שגודלן עולה על גודל של כדור טניס, לעבר הג'יפים שהיו במקום.
3. הנאשם הנו כבן 28. לנאשם שתי הרשעות קודמות, האחת משנת 2008 בבית דין צבאי בגין השלכת בקבוק תבערה, והשנייה בעבירה דומה משנת 2006. הנאשם נדון בגין מעשים אלה לעונשי מאסר בפועל.
4. ב"כ המאשימה טען, במסגרת הטיעונים לעונש, כי מדובר בעבירות חמורות ובמעשים חמורים שהיוו סכנה של ממש. נטען כי מתחם העונש ההולם הנו 12 ועד 30 חודשי מאסר. הערכים המוגנים שנפגעו הנם שלטון החוק וסיכון חיי אדם, והוראת סעיף 275א' לחוק נועדה להתמודד עם התופעה החמורה של ידוי אבנים. באה הפניה לפסקי דין מהם נלמדת הסכנה הרבה הטמונה בידי אבנים ולעונשים שנגזרו באותם מקרים. בסיכומו של דבר עתרה המאשימה לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה של 15 חודשים.

5. מנגד, הסנגורית הפנתה לכך שמעורבים אחרים נדונו בבית דין צבאי, שם הוטלו עליהם עונשים קלים יותר, על אחד מהם הוטלו 5 חודשי מאסר בפועל. נטען כי מדובר בפעולות שלא בוצעו בשטח מדינת ישראל והנאשם אף אינו אזרח ישראלי. הסנגורית לא התכחשה לכך שיתכן שקיימת התגברות בתופעת יידוי האבנים ובעקבות כך קיימת נטיה להחמיר בענישה, אך דברים אלה אינם חלים על המקום והזמן בהם ביצע הנאשם את העבירות. הופנה לכך שהטענה שהנאשם החזיק רוגטקה בידו נמחקה מכתב האישום וכן נטען כי כתב האישום אינו מייחס לו את יידוי האבנים שעה שהג'יפים נסעו, אלא מדובר בג'יפים שעמדו במקומם. באשר להרשעותיו הקודמות של הנאשם, נטען כי מדובר בהרשעות שבאו שעה שהיה קטין ומאז חלפו שנים רבות. באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, נטען כי הנאשם התארס ואף אמור היה להתחתן. במהלך שהותו בכלא נפגע ברגלו (במסגרת משחק כדורגל) והוא אינו זוכה לטיפול טוב. הסנגורית הפנתה לפסקי דין בהם הוטלו חודשי מאסר ספורים בגין עבירות דומות. נטען כי ניתן להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

הנאשם הפנה לפגיעה הקשה ברגלו, הוסיף כי הוא מבקש להשתחרר כדי להתחתן.

דין

6. התופעה של יידוי אבנים בכלל ויידוי אבנים לעבר כוחות הביטחון בפרט, זכתה להתייחסויות רבות בפסיקות נרחבות של בתי המשפט על כל ערכאותיו. אין צורך לשוב ולהידרש לאשר נאמר בגין מעשים אלה אשר הסכנה הטמונה בהם והצפויה מהם הנה רבה מאוד. ביידוי אבנים לעבר כוחות הביטחון קיים פן של פגיעה בסדרי השלטון, פרט לסכנה הפיזית לשלומם של אנשי הביטחון המשרתים את הציבור ולנזקים אחרים העלולים להיגרם בעקבות כך. הערכים המוגנים הנם ברורים והם כוללים את שלום הציבור וביטחונו ושלומם של משרתי הציבור מקרב כוחות הביטחון. הנאשם לקח חלק באירוע בו השתתפו עשרות צעירים באיזור הסמוך לירושלים, המעשים כוונתם כנגד רכבים של משמר הגבול. הנאשם יידה מספר אבנים שגודלם עולה על גודל כדור טניס לעבר ג'יפים שהיו במקום. מעשים מסוג זה מחייבים ענישה הולמת. חוק העונשין (תיקון 113) קבע את עקרון ההלימה שמשמעו אימוץ עקרון הגמול כעקרון מנחה. יש לבדוק העבירה וכל העולה ממנה ולאחר מכן הנסיבות האישיות. בחינת העבירה ונסיבותיה מביאה לקביעת מתחם ענישה ולאחר מכן יש לבחון הנסיבות האישיות. דהיינו, העבירה מכתיבה את המתחם ושילוב הנסיבות האישיות במתחם מכתיבים את גזר הדין.

כאמור, הערך החברתי שנפגע הנו שלום הציבור וביטחונו. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלה הנה מחמירה. לא בכדי הוספה הוראת סעיף 275א' לחוק העונשין, זאת ככלי נוסף למאבק הבלתי נגמר ביידוי אבנים כלפי כוחות הביטחון, והענישה הוחמרה. הנסיבות בהן בוצעו המעשים אינן פועלות לטובת הנאשם אשר השתתף עם רבים אחרים במעשה, והנזק הצפוי, אף אם מדובר בכלי רכב ממוגן כטענת הסנגורית, הנו ממשי. בנסיבות העניין, מתחם העונש הראוי הנו 9 חודשי מאסר ועד 30 חודשי מאסר בפועל. לזכותו של הנאשם יש לזקוף את הודאתו, ובמידה מסוימת יש להתחשב בעונש שנגזר על מעורב אחר בבית הדין הצבאי, אם כי באותו עניין מדובר בנאשם שעברו נקי.

9. התוצאה היא שהנאשם מורשע בעבירות בהן הודה כמפורט ברישא לפסק הדין, ואני גוזר על הנאשם כלהלן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים.

עמוד 2

תקופת מאסרו מיום מעצרו.

ב. מאסר מותנה לתקופה של 7 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ח' סיוון
תשע"ו, 14 יוני 2016,
במעמד ב"כ המאשימה,
ב"כ הנאשם והנאשם
עצמו.
רפי כרמל, שופט